

ח וצות קופנהאגן מקושטות בימים אלו בכרזות של אשה המושיטה לשון, סמל ל"אנחנו מצפצפות על כל העולם". הליצנים טוענים שזה סמל למשהו נוסף. היריד הבינלאומי הראשון בעולם לפרונור-גראפיה: הכל מותר להראות, הכל מותר לראות. באולם הספורט הענקי של קופנהאגן מצטופפים, מזויעים וגונחים, עמוסי ציוד לעייפה, קרוב ל-500 כתבי-יחזק, צלמים רציחות סלחיויה מכל העולם. צלמי-חזק מוצלים את רשות הצילום עד שעת פתיחתו הרשמית של היריד. מכאן ואילך נמכרו זכויות הצילום לחברה גרמנית, שאסרה כל צילום בשטח היריד. השעה דוחקת. הצלמים מתרוצצים בתקווה למצוא אירוע שלא צילמוהו כבר אלף פעם קודם לכן. אפילו ביקורו של כרושצוב בקופנהאגן, בשנת 1964, לא עורר גל כזה של סקרנות ביני לאומית.

האמת העגומה היא ששום הידוש לא הוצג למעשה באולם הספורט של קופנהאגן. כבר לפני שנה ניתן היה לראות את כל זאת בחוצות העיר: יחסימיין מכל הסוגים, בין כל המינים, בכל מספר משתתפים, בצבעים טבעיים יבוקלות אנקה וערגה, בכרטיס, בצילומים בספרים ובגלויות. החי דוש המקסים ביריד: האדיבות שבה נאותו

בעולם

בריטניה

הממשלה מרפה ממשרד-הדואר

לאחר 312 שנה, הגיעו עתה גם הבריטים השמרנים לידי המסקנה ששירות-הדואר — אין להפקידו בידי הממשלה. 400 אלף פקידי-הדואר חדלו להיות פקידים ממשלתיים, הפכו לשכיריה של חברת הדואר — שהפכה מיד, מצידה, לעסק יעוף והגדול ביותר בבריטניה.

אמנם, אין זה עסק פרטי: חברת הדואר היא חברה ממלכתית, שבראשה עומד לורד ג'ורג' הנרי הול. הוא התפטר מכס-הנשיאות של 14 חברות כדי לקבל על עצמו את התפקיד החדש.

מטרת המהפכה היא לנסות ליעל את הישירותים הצולעים. אולם הול עצמו היה הי ראשון שגילה ריאליזם ראוייה לשבח: "אין לצפות לשינויים ב"נלילה", הכריז. "כרגע, השינוי הוא על גבי הניר בלבד."

צרפת

הדולפין ביקש

עזרת אדם

אמאדולפיין גילחה לאחרונה, במימי הימתיכון בסמוך לקאן, אמונה גדולה בנוע האנושי ודקא. היה זה כאשר ביקשה אז עורחם של בני-אדם — להצלתו של תינוקה הרך.

מלחי קוריאנדר, ספינה לדיג טונה, סיפ"רן בקאן שבעת מסעם האהרון פגשו להקת דולפינים שהתנהגה בצורה מוזרה: הדולפינים קיפצו בקהחתנות באוויר ללא הרף כי אחווי עוית. הספינה קרבה אליהם, והדייגים החלו מוחאים כפיים בצורה המי קובלת המושכת את תשומת-ליבם של הדולפינים.

כאשר הבחינה הלהקה בספינה, התפזרה קבוצת הדולפינים שהצטופפה במרכז, ודולפיין מבוגר בודד, שכפי שהסתבר היה נקבה, החל שט לעברם. לפניה, דחפה הדולפינה גור רך, שכנראה נולד זה עתה, והתקשה לשחות.

אחד מאנשי הצוות, פטריק אלפיארי, קפץ לתוך המים, ונטל בזרועותיו את הדולפיין החינוק והעלה אותו אל הסיפון. אנשי הי צוות ניסו להחיות את הגיר בהנשמה מלא-כותית במשך דקות ארוכות, אולם נכשלו. הגור מת מחנק. התברר שהוא נולד עם ליקוי בגרונו שלא איפשר לו לנשום. כידוע, הדולפינים, כמו הלחיתנים, הם יונקי קים ולא דגים, וכלי הנשימה שלהם הם ריאות.

שיטות חדשות?

שני אזרחים שנסעו במכונית נעצרו השבוע עלידי מחסום-מש"טרה. השוטרים, שחיפשו אחרי שורדי נכס שהצליחו להימלט, חזי

צאו את שני הנוסעים ממכוניתם, השכיבו אותם על פניהם על הכיביש, כשזיהם שלובות מאחור, ורק בצורה זו ערכו חיפוש בכלי-המש"טרה באקדחים שלופים. זה קרה בוסטל, עיירה במדינת ניו-יורק.

דחק

עזרא הנשים

רצונך להשביע נחת את הנשים — עשה כמיטב יכולתך שתרווינה נחת מעצמן.

(תומאס 197)

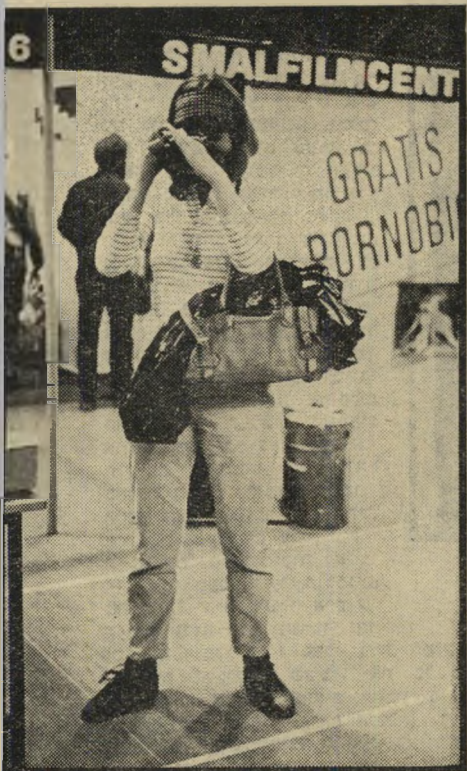
ששה גרבי מיקרומש, "מרסי" בארנקון אחד הם תמיד ציודך ההכרחי.

עזרא הנשים Merci
גרבי

רוצה להופיע בטלוויזיה? הכרוז על שבתה!

ומי יענה לטלפון? כמובן, ממזכירת הטלפון האוטומטית. סוכנים מלויים: רדיו דוקטור, רח' שלום-עליכם 18, הל-אביב, טל' 244118.

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי, המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134, תא-דואר 136 • מען מברקי: עולמפרס • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלופות: צינגרופיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא-לאור: העולם הזה בע"מ.

תיירות עמית' תיירות צעירי מעשרות אלפים שהציפו את קופנהאגן כדי לבקר ביריד הפרונור, מפעילה את מצלמתה. בדיוק כמו בכל אתר תיירות אחר.

דיילות היריד להתערטל לבקשתו של כל כתב וצלם.

★ ★ ★

צרני אבריימין גברי מפלאסטיק, המופעל בעזרת טוללה, שכרו נערות שהחירו ברצון לכל מבקר סקרן להחזיק בידו את המוצר, ואף נאותו להרגים את שימוש בפימבי.

יצרני כרטי-פורנו הציגו את מיטב סרטיהם על מסכי-ענק בכל פינה. כעבור זמן מה, מתחיל הצופה להשתעמם: הנושא שב וחוזר על עצמו. וזה, על אף שהמצלמה אינה פוסחת גם על הפרט הקטן ביותר. הסרטים מתחילים בנקודה שבה מסתיימים מרבית הסרטים המוצגים בארצות הברית: אסורה הפרונוראפיה. כאן — הכל מותר. כולל אהבת גבר לגבר ואשה לאשה. המילה "אהבה" אינה מדויקת בעצם, כאן, ביריד, זו נעדרת. כל מה שהצופה רואה היא פעילות פניית בלבד. נעדרת כל שמץ של רגש לרומנטיקה. האם זו תועבה? באחת הפינות ניתן למצוא תשובה עקיפה לשאלה: צורפו כאן שתי תמונות ענק: האחת התמונה המפורסמת בעולם, מ-1968, בה מצולם מספר משטרת סייגון כשהוא הורג שבוי ברחוב, ללא משטל. התמונה האחרת: אשה וגבר בשעת משגל. הכותרת: מה מוסרי, ומה בלתי מוסרי?

★ ★ ★

ל יד כל דוכן ניצבות דיילות, נכונות להצטלם, "עם" או "בלי". עולם שהיה